

वा० रा०

॥१०३॥

यस्मादेवमतःक्षुधार्तस्यातएवाहारकाक्षिणोममाहारार्थं सूर्येहनि अद्रिसूर्ये सूर्योदयकाले गतोममपुत्रः सायमनामिषः प्राप्त आगतः ॥१०॥ यतएवमतःसममप्रीतिवर्धनः मया
हारसंरोधात्पीडितोदुर्वचनेन खेदप्रापितःसन्मामनुमान्य क्षमापयित्वा यथातत्त्वमिदं वक्ष्यमाणं वचनमब्रवीत् ॥ ११ ॥ सुसमाश्रितः स्थितः ॥ १२ ॥ पंथानंसन्निरोद्धुम
वसमित्यन्वयः ॥ १३ ॥ सूर्योदयसमप्रभां उदयकालिकसूर्यसमप्रभां ॥१४॥ तौ स्त्रीपुरुषौ कृतनिश्चयः इमावेव हत्वा पितुरभ्यवहारार्थं नेष्यामीतिकृतनिश्चयइत्यर्थः॥

सकदाचित्क्षुधार्तस्यममाहाराभिकाक्षिणः ॥ गतःसूर्येहनिप्राप्तोममपुत्रोत्थनामिषः ॥ १० ॥ समयाहारसंरोधात्पीडितःप्रीतिवर्ध
नः॥ अनुमान्ययथातत्त्वमिदंवचनमब्रवीत् ॥ ११ ॥ अहंतातयथाकालमामिषार्थंखमापुतः॥ महेंद्रस्यगिरेर्द्वारमावृत्यसुसमाश्रितः
॥ १२ ॥ तत्रसत्वसहस्राणांसागरांतरचारिणां ॥ पंथानमेकोध्यवसंसन्निरोद्धुमवाङ्मुखः॥ १३ ॥ तत्रकश्चिन्मयादृष्टःसूर्योदयसमप्र
भां ॥ स्त्रियमादायगच्छन्वैभिन्नांजनचयोपमः॥ १४ ॥ सोहमभ्यवहारार्थेतौदृष्ट्वाकृतनिश्चयः॥ तेनसाम्नाविनीतेनपंथानमनुयाचितः
॥ १५ ॥ नहिसामोपपन्नानांप्रहर्ताविद्यतेभुवि ॥ नीचेष्वपिजनःकश्चित्किमंगवतमद्विधः॥ १६ ॥ सयातस्तेजसाव्योमसंक्षिपन्निव
वेगितः॥ अथाहंखेचरैर्भूतैरभिगम्यसभाजितः॥ १७ ॥ दिष्ट्याजीवतिसीतेतिअब्रुवन्मामहर्षयः ॥ कथंचित्सकलत्रोसौगतस्तेस्व
स्त्यसंशयं॥ १८ ॥ एवमुक्तस्ततोहंतैःसिद्धैःपरमशोभनैः॥ सचमेरावणोराजारक्षसांप्रतिवेदितः॥ १९ ॥ ततस्तेन विनीतेन सता साश्चैव पंथान
मभिप्राचितोस्मि ॥ अतएवासौत्यक्तइतिशेषः ॥ १५ ॥ तत्रहेतुर्नहिसामेति ॥ १६ ॥ अथ सस्त्रीकस्य तस्य गमनानंतरं खेचरैर्भूतैः सिद्धचारणादिभिः सभाजितः पूजितोस्मि
॥ १७ ॥ दिष्ट्याजीवतिसीतेतिपाठः ॥ दिष्ट्या सीता त्वदृष्टिपथंप्राप्ता जीवतिस्म ॥ त्वया तद्धननस्येषत्करत्वात् ॥ एवंपूजयित्वा मां महर्षयोब्रुवन् ॥ असौ त्वया दृष्टःपुरुष सक
लत्रः कथंचित् कुशलीगतोतोऽसंशयं तेस्वस्त्यस्तु इतिकतकः ॥ अन्येतुदिष्ट्याजीवतितातेतिपाठः ॥ हेतात त्वं दिष्ट्या रावणं प्राप्यापि जीवसीत्यब्रुवन् ॥ यतोसौ सकलत्रोऽ
तोऽसंशयं त्वां संशयमप्रापय्य गतोऽतस्तेस्वस्तिजातमित्यर्थमाहुः ॥ १८ ॥ अथसहर्तारावणइति सारामभार्येतिचाहं प्रतिवेदितः ॥ १९ ॥

कि० कां०

॥१०३॥